

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Tos/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011089
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121011089.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. apríla 2022, v trestnej veci ods. H. L. pre zločin sexuálne násilie podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1Nt/16/2021 zo dňa 21.12.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného H. L..

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov uznesením pod sp. zn. 1Nt/16/2021 zo dňa 21.12.2021 podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 394 ods. 1 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného H. L., nar. XX.XX.XXXX, na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 41T/72/2020.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil jednak sám ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. Odsúdený nesúhlasí s jeho trestnom, lebo nič nespáchal a nevie prečo takto rozhodol okresný súd bez dôkazov a ani nebol vypočutý na hlavnom pojednávaní. Preto žiada, aby sa dostavila G. F. na okresný súd v jeho prítomnosti. Dúfa, že jeho žiadosti bude vyhovené.

Obhajca odsúdeného poukazuje na to, že výpovede svedkov boli vykonštruované a mali slúžiť len na potrestanie odsúdeného za skutok, ktorý mu bol kladený za vinu z dôvodu pomsty. Tak ako títo svedkovia, aj poškodená mala vypovedať podľa pokynov a usmernení jej rodičov. Jej mentálna schopnosť posúdiť popisanie priebehu deja ako sa mal skutok udiať je vymyslený. Má za to, že úkony, ktoré boli vykonané v prípravnom ako aj na hlavnom pojednávaní boli vykonané bez právneho zástupcu, a preto vzhľadom na jeho vedomosti a schopnosti nebol schopný sa brániť v priebehu celého konania a využiť všetky možnosti v prospech svojej obhajoby. Z jeho pohľadu teda išlo o pochybenie zo strany orgánov činných v trestnom konaní a má za to, že pri opätovnom vykonaní výsluchov uvedených svedkov, ktorí svedčili proti nemu z dôvodu pomsty, by bolo jeho právo na obhajobu dodržané a ich výsledky by mohli byť v prospech nevinu v uvedenom trestnom konaní 41T 72/2020 vedenom na Okresnom súde v Prešove. Uvedené skutočnosti môžu objektívne a pravdivo popísať udalosti. Vykonaním konfrontácie medzi svedkami a obvineným, a to hlavne výsluchom navrhovanej svedkyne D. F., ktorá zobrala poškodenú k lekárovi, pričom lekár žiadne zranenia nezistil a povedala, že ho dostane do basy. S poukazaním na uvedené skutočnosti sa domáha, aby Krajský súd v Prešove podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil uznesenie Okresného súdu v Prešove 1Nt 16/2021 zo dňa 21.12.2021 a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti odsúdeným podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V prieskumnom konaní bolo zistené, že konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu bolo v súlade so zákonom. Okresný súd vykonal na verejnom zasadnutí za splnenia procesných podmienok dokazovanie zákonným spôsobom a toto náležitým spôsobom aj vyhodnotil a odôvodnil. V priebehu konania vypočul odsúdeného, ktorý zotrval na svojom písomnom návrhu s tým, že navrhuje, aby súd znova vypočul E. F., J. F. a súčasne žiada aj o konfrontáciu s G. F. M., aby povedali či to za čo bol odsúdený bola pravda. Keby prišli vypovedať, vypovedali by pravdu, nemal dôvod siahať na poškodenú, má tiež 15 ročnú dcéru. Mali by vypovedať pravdu. On žiaden skutok nespravil.

Prvostupňový súd svoje uznesenie o zamietnutí návrhu na obnovu konania odôvodnil aj tým, že obnova konania v danom prípade neprichádzala do úvahy, nakoľko tu nie sú žiadne nové skutočnosti či dôkazy, ktoré by mohli privodiť iné rozhodnutie o vine či treste. Dôkazy navrhované odsúdeným boli v konaní sp.zn. 41T/72/2020 vykonané a teda aj známe (okrem konfrontácie s maloletou poškodenou), ich obsah teda bol súdu známy, pričom odsúdený neuviedol žiadne skutočnosti, prečo by mali mať dané dôkazy iný obsah, preňho priaznivejší, ale sa obmedzil na všeobecné konštatovanie, že chce len, aby povedali či to bola pravda, pričom s obsahom týchto dôkazov, ich hodnotením aj v tom zmysle či to čo z nich vyplynulo je pravda, sa riadne vysporiadal Okresný súd Prešov v rámci vedenia trestného stíhania odsúdeného a takisto aj Krajský súd v Prešove rozhodujúci o odvolaní odsúdeného. Čo sa týka konfrontácie s maloletou poškodenou okrem toho, že jej osoba bola už súdu známa, a ako svedok bola vypočutá v prípravnom konaní, teda nejedná sa o nový dôkaz, jej výsluch a teda ani konfrontácia nepripadá do úvahy aj pre jej vek, k čomu sa podrobne vyjadrili už súdy rozhodujúce o vine a treste, resp. odvolaní obžalovaného. Nakoľko dôkazy navrhované odsúdeným nie sú nové dôkazy, ktoré by boli súdu predtým neznáme a ani zo skutočností uvedených odsúdeným nevyplýva, že by mali mať iný obsah, súd prvého stupňa rozhodol, že navrhované dôkazy vykonávať nebude (výsluch svedkov E. F., J. F., konfrontáciu s poškodenou), keďže pri obnove konania je opakovanie už skôr vykonaných dôkazov, ak nemožno mať reálne za to, že majú iný obsah zbytočné opakovanie dokazovania vykonaného už v pôvodnom konaní. Tvrdenia odsúdeného, že nepochopil významu konania, keďže nemal zástupcu, nepredstavuje skutkovú okolnosť, ale právnú, a tá nemôže byť dôvodom na obnovu konania

V prieskumnom konaní krajský súd zistil, že H. L. bol rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/72/2020 zo dňa 22.01.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/6/2021 zo dňa 27.05.2021 právoplatne uznaný vinným z trestného činu zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody trvaní 7 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia na skutkovom základe tam uvedenom.

Sťažnostný súd v tejto súvislosti dáva odsúdenému do pozornosti, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Tieto však v danom prípade zistené neboli.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie taká skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s

novým obsahom, ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka predmetom hodnotenia súdu musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazov.

V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, príp. ich nesprávne vyhodnotil (R 6/1997).

Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jeho právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne (t. j. konečným výpočtom) stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené. Takýto stav však v predmetnej veci nenastal.

Vyhodnotenie predložených dôkazov odsúdeným nekorešponduje so splnením zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania. Z uvedeného dôvodu preto postup okresného súdu, ak zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania nezistiac podmienky obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku je správny a zákonný.

Prvostupňový súd sa v tomto konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by mali podľa mienky odsúdeného zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, a to že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, prípadne dôkazy, ktoré by súdu v pôvodnom konaní boli neznáme a ktoré by boli spôsobilé, v kontexte aj ostatných vykonaných dôkazov, odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste menovaného.

Je potrebné zdôrazniť, že v pôvodnom konaní sa konajúce súdy zaoberali a vykonali aj teraz odsúdeným uvádzanými dôvodmi na obnovu konania, t.j. návrhmi na vypočutie svedkov E. F. a J. F., pričom sťažnostný súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia vo vzťahu k nevykonaniu týchto navrhovaných dôkazov, keďže si ich osvojil. Taktiež opätovné vypočutie a konfrontácia s maloletou G. K. by odporovala ustanoveniam § 135 ods. 2, 3, 4 Tr. poriadku, pretože táto má v súčasnosti 11 rokov a aj podľa príslušného znaleckého posudku z odvetvia klinickej psychológie detí a vyjadrenia samotnej znalkyne, táto neodporúča jej výsluch na hlavnom pojednávaní z hľadiska ochrany jej psychického vývoja a zdravia, čo možno aplikovať aj pre verejné zasadnutie pri konaní o návrhu na povolenie obnovy konania. Pri výsluchu osoby mladšej ako 18 rokov je potrebné mať na zreteli skutočnosť, že takáto osoba sa má o okolnostiach spáchaného činu opätovne vypočúvať v priebehu trestného konania len výnimočne a výsluch je potrebné vykonať tak, aby sa v ďalšom konaní nemusel opakovať, aby sa ním teda objasnili všetky skutočnosti, o ktorých vypovedá. V ďalšom konaní má byť maloletá osoba ako svedok znova vypočúvaná len v nevyhnutných prípadoch. Sťažnostný súd pritom poukazuje najmä na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/6/2021 zo dňa 27.05.2021, ktoré sa v plnom rozsahu s touto aj teraz predkladanou sťažnostnou argumentáciou odsúdeného logicky a správne vyporiadal a to aj z pohľadu judikatúry všeobecných súdov, Ústavného súdu SR a ESLP.

Záverom je tiež nutné konštatovať, že vina odsúdeného bola v pôvodnom konaní založená na presvedčivých dôkazoch vylučujúcich akékoľvek pochybnosti. V priebehu trestného konania bol vypočutá poškodená mal. G. K ako aj ďalší svedkovia, pričom odsúdený bol riadne zastúpený obhajcom a mal aj možnosť ako v prípravnom tak aj v konaní pred súdom navrhovať „svojich“ svedkov.

Neobstojí ani námietka obhajcu odsúdeného, že úkony, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní boli vykonané bez právneho zástupcu, pretože trestné stíhanie bolo voči odsúdenému vedené väzobne, a preto mu už bol 12. mája 2020, po jeho vzatí do väzby, ustanovený obhajca, ktorý sa zúčastňoval vykonávaných procesných úkonov, kládol vypočúvaným svedkom otázky či už v prípravnom konaní tak aj v konaní pred konajúcimi súdmi, čím nepochybne realizoval práva odsúdeného na obhajobu. Je totiž povinnosťou obhajcu pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Súdne konanie je vo svojej podstate kontradiktórne a preto neprináleží konajúcemu súdu svoju aktivitou nahradzovať činnosť procesných strán, teda odsúdeného jeho obhajcu ako aj prokurátora. Ako nedôvodnú námietku hodnotí krajský súd vyjadrenie obhajoby, podľa ktorého výpovede svedkov boli vykonštruované a mali slúžiť len na potrestanie odsúdeného a to z dôvodu pomsty. V prvom rade nie je zrejmé, kto a za čo sa mal odsúdenému mstiť. Okresný ako aj krajský súd v rámci riadneho súdneho konania sa aj z touto namietanou skutočnosťou vypořádali, pričom tiež analyzovali rozpory vo výpovediach navrhovaných svedkov a pošk. mal. G. K., procesný postup pri získavaní ich výpovedí, a to aj z pohľadu zákonnosti takto vykonaných dôkazov, pričom jednoznačne uzavreli, že nešlo o svojvoľný a tendenčný postup a boli splnené všetky podmienky použiteľnosti svedeckej výpovede mal. G. K. Skutočnosť, že odsúdený popiera spáchanie odsúdeného skutku sama o sebe nie je relevantným dôvodom pre povolenie obnovy konania.

Krajský súd záverom len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o sťažnosti a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby druhostupňový súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

S poukázaním na vyššie uvedené skutočnosti preto sťažnostný súd riadny opravný prostriedok odsúdeného vyhodnotil ako nedôvodný a podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku tento zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.